

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου στον Εσπερινό :

«Είργασω σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεός», ψάλλει ὁ ἱερός ὕμνο-γράφος ὑμνώντας τόν Σταυρό τοῦ Κυρίου, τοῦ ὁποίου τήν πρόοδο, δη-λαδὴ τήν ἔξοδο ἀπὸ τό ἱερό πα-λάτιο στήν πόλη, στήν Κων-στα-ντι--νούπολη, μνημονεύει ἡ Ἐκκλη-σία μας, τιμώντας συγχρό-νως καί τούς ἁγίους ἑπτὰ Μακ-κα-βαίους παῖ-δες, τή μητέρα τους ἁ-γία Σο-λο-μονή καί τόν διδάσκαλό τους Ἐλε-άζαρο.

Αὐτή τήν ἑορτή ἑορτά-ζουμε καί ἐμεῖς, σύμφωνα μέ τήν παράδοση, στὸν ναό τοῦ πολιοῦ-χου μας ἁγίου Ἀντωνίου τοῦ νέου, τοῦ Βεροιέως, στὸν ὁποῖο ὑποδε-χθήκαμε πρό ὀλί-γου τόν τίμιο Σταυρό, ἀπὸ τήν Παναγία Σουμελᾶ, τὸν ὁποῖο καί θά λιτανεύσουμε στή συνέχεια μα-ζί μέ τὰ χαριτόβρυτα λείψανα τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου.
«Είργασω σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεός».

Καί πράγματι, ἀδελ-φοί μου. Ὁ Θεός χωρὶς καμία ἀμ-φιβολία ἐρ-γάσθηκε γιὰ τή σωτηρία μας, γιατί δέν ἤθελε ἡ παρακοή μας καί ἡ ἀπομάκρυνσή μας ἀπὸ τήν ἀγάπη του ἐξαι-τίας αὐτῆς τῆς παρακοῆς νά μᾶς στερήσῃ τὰ ἀγαθὰ πού ἐτοί--μασε γιὰ μᾶς, νά μᾶς στερήσῃ τή χαρά τῆς αἰωνίου ζωῆς καί κοι-νωνίας μαζί του.

Καί ἐργάσθηκε τή σωτη-ρία μας μέ πολλούς τρόπους, τούς ὁποίους ἀπαριθμεῖ ὁ Μέγας Βασί-λειος στήν εὐχή τῆς θείας Λει-τουρ-γίας του: «προφήτας ἐξαπέ-στει-λας, ἐποίη-σας δυνάμεις διὰ τῶν ἁγίων σου ... ἐλάλησας ἡμῖν διὰ στόματος τῶν προφητῶν, νό-μον ἔδωκας εἰς βοή-θειαν, ἀγ-γέ-λους ἐπέστησας φύλα-κας· ὅτε δέ ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου ἐλά-λησας ἡμῖν ἐν αὐτῷ τῷ Υἱῷ σου», ὁ ὁποῖος «ἐκένωσεν ἑαυ-τόν μορ-φήν δούλου λαβών» καί ἀνῆλθε στὸν Σταυρό γιὰ νά ἐξαλείψῃ μέ τό πανάχραντο αἷμα του τίς ἁμαρτίες μας. Γι' αὐτό καί ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ εἶναι τό σύμβολο τῆς σωτηρίας μας.

Ἐάν ὅμως ὁ Θεός ἐργάσθηκε τόσο πολὺ καί τόσοις αἰῶνες γιὰ τή σω-τηρία μας, δέν θά πρέπει νά σκεφθοῦμε ποιὰ εἶναι ἡ δική μας στάση ἔναντι τῆς σωτηρίας μας καί ποιὰ εἶναι ἡ δική μας συμμε-τοχή σ' αὐτήν;

Ἄν ρίξουμε μιά ματιά στή ζωή τῶν ἁγίων πού τιμοῦμε σήμερα, στή ζωή τῶν ἁγίων Μακκαβαίων καί στή ζωή τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου τοῦ νέου, δέν θά δυσκολευθοῦμε, νομίζω, νά ἐντοπίσουμε τή δική τους συμμετοχή.

Οἱ ἑπτὰ Μακ-κα-βαῖοι, παρότι ἦταν νέα παιδιά καί παρότι γνώριζαν τίς αὐστηρές ἐν-τολές τοῦ εἰδωλολάτρου βασιλέως, δέν δι-στασαν νά ὁμολογήσουν τήν πίστη τους στὸν ἀληθινὸ Θεό καί νά ἀρνη-θοῦν νά δοκιμάσουν ἀπὸ τὰ εἰδω-λόθυτα πού τούς προ-σέφερε ὁ βασιλιᾶς, ἀκολουθώντας τό παρά-δειγμα τοῦ διδασκάλου τους Ἐλε-α--ζάρου.

Ἦμειναι σταθεροὶ στήν πίστη τους καί στὸν νόμο τοῦ Θεοῦ καί προτίμησαν τὸν θάνατο, προτί-μη-σαν τὸ μαρτύριο καί τή θυσία γιὰ χάρη τῆς πίστεως, προκειμένου νά κερ-δί-σουν τή σωτηρία τους, μαζί καί μέ τήν εὐσεβῆ τους μη-τέρα, τήν ἁγία Σολομονή, πού βλέ-πο-ντας τὰ παιδιά της νά θυσιάζουν τή ζωή τους γιὰ τὸν Θεό, ἔπese καί ἡ ἴδια μέσα στή φωτιά γιὰ νά κερδίσει μαζί τους τὸ στε-φάνι τῆς νίκης καί τῆς αἰωνίου μα-καριό-τη-τος πού χαρίζει ὁ Θεός.

Καί ἐάν οἱ ἅγιοι Μακκαβαῖοι παῖδες ἐπέ-τυχαν μέ τήν ὁμολογία καί μέ τὸ μαρτύριό τους νά γίνουν μέ-το-χοι τῆς σωτηρίας πού προσ-φέρει ὁ Θε-ός, ὁ πολιοῦχος μας ἅγιος Ἀν-τώ--νιος ἀξιώθηκε αὐτῆς τῆς σω-τη-ρίας αἴροντας τὸν σταυρό ὃχι τοῦ μαρ-τυ-ρίου ἀλλὰ τῆς ἀσκήσεως.

Ἀποφάσισε νά ἐγκαταλείψει τόν κόσμον καί νά συσταυρωθεῖ μέ τόν Χριστό μέ τήν ἄσκησιν, μέ τή νη-στεία, μέ τήν προσευχή, μέ τή μό-νωσιν, μέ τόν πόλεμον ἐναντίον τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους καί τοῦ διαβόλου καί ἔτσι νά φθάσει σέ ὕψη ἀρετῆς καί ἀγιότητος, ἐνού-με-νος μέ τόν Χριστό καί κερ-δίζοντας καί αὐτός τόν στέ-φανον τῆς δικαιοσύνης καί τή βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Τά παραδείγματα αὐτά τῶν ἀγί-ων τῆς Ἐκκλησίας μας, πού ἔζη-σαν σέ διαφορετικές ἐποχές καί ἀγωνίσθηκαν μέ διαφορετικούς τρόπους, ἀλλά ἐπέτυχαν τόν ἴδιον σκοπό καί τήν ἴδια ἀνταμοιβή ἀπό τόν Θεό, ἐπέτυχαν δηλαδή νά γί-νουν μέτοχοι τῆς σωτηρίας τήν ὁποία εἰργάσατο ὁ Θεός γιά ὅλους μας, ἀδελφοί μου, καί διὰ τῆς θυ-σίας τοῦ Υἱοῦ του, τόν Σταυρό τοῦ ὁποίου προβάλλει σήμερον ἡ Ἐκ-κλη-σία μας εἰς προσκύνησιν, ἃς παρακινήσουν καί ἐμᾶς, ὥστε νά ἐργαζόμεθα καί ἐμεῖς γιά τή σω-τη-ρίαν μας, ἀξιοποιώντας τά μέ-σα πού μᾶς προσφέρει ἡ Ἐκκλη-σία· τά ἱερά μυστήριά της, τίς ἱερές ἀκολουθίες, τή νηστεία, τήν πνευ-ματική ἄσκησιν, τήν προσευχή, τή μετάνοιαν, ἔτσι ὥστε νά ζοῦμε μέ ὑπα-κοή στό θέλημα καί τίς ἐντο-λές τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία καί θά ἀπο-τελεῖ τήν προσωπική μας διαβε-βαί-ωσιν ὅτι θέλουμε πράγματι νά γίνουμε μέτοχοι τῆς σωτηρίας τήν ὁποία ὁ Θεός χαρίζει.

Καί τήν χα-ρίζει, ἀδελφοί μου, σέ ὅσους τήν ἐπιδιώκουν καί σέ ὅσους ἀγωνίζονται νά τήν ἐπι-τύχουν διὰ τοῦ ἐλέους καί τῆς χά-ριτός του.